MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 916

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 30 octombrie 2026

SUMAR

Nr.		Pagina
	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
	Decizia nr. 481 din 19 mai 2026 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 alin. (3), (7) și (10) din Codul de procedură penală	2–4
	DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
425.	— Decizie privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, de către domnul Eduard Corjescu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale	5
426.	— Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Gabriela-Andreea Nica a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale	5
427.	— Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Marius-Iulian Carabulea a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene	6
428.	— Decizie privind încetarea, la cerere, a exercitării, cu caracter temporar, de către doamna Adriana-Laura Miron a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului	6
429.	— Decizie privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Darius-Georgel Vodă a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici	7
430.	— Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Darius-Georgel Vodă a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului	7
431.	— Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către doamna Mona-Mihaela Dumitru a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 481
din 19 mai 2026

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 alin. (3), (7) și (10) din Codul de procedură penală

Elena-Simina Tănăsescu — președinte
Asztalos Csaba-Ferenc — judecător
Mihai Busuioc — judecător
Mihaela Ciochină — judecător
Cristian Deliorga — judecător
Dacian-Cosmin Dragoș — judecător
Dimitrie-Bogdan Licu — judecător
Laura-Iuliana Scântei — judecător
Gheorghe Stan — judecător
Alina Oprișan — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantei Ministerului Public, procuror Dana-Cristina Burduja.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 alin. (3), (7) și (10) din Codul de procedură penală. Excepția a fost ridicată de Aurel Vancea în Dosarul nr. 13.744/3/2020 al Curții de Apel București — Secția a II-a penală și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 5.154D/2025.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții acordă cuvântul reprezentantei Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Subliniază că dispozițiile art. 148 alin. (3) și (10) din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate, Curtea reținând constituționalitatea acestora prin Decizia nr. 50 din 4 februarie 2020, relevante fiind considerentele reținute în paragrafele 21 și 22.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 8 decembrie 2025, pronunțată în Dosarul nr. 13.744/3/2020, **Curtea de Apel București — Secția a II-a penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 alin. (3), (7) și (10) din Codul de procedură penală,** excepție ridicată de Aurel Vancea cu ocazia soluționării apelului formulat împotriva unei sentințe penale, prin care a solicitat excluderea tuturor înregistrărilor audio-video realizate de către martorul denunțător, ca fiind obținute de către o persoană care nu avea calitatea și competența materială de a efectua acte de urmărire penală.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate,** autorul acesteia menționează că sintagma „să poată folosi” din cuprinsul art. 148 alin. (3) din Codul de procedură penală permite o interpretare prea largă a noțiunii. Astfel, apreciază că se poate înțelege că investigatorul are libertatea de a decide „când folosește, pentru cât timp, cum, cât anume pune la dispoziția organului de urmărire penală” mijloacele respective, ceea ce face ca în practică acest colaborator „să se substituie unui organ de cercetare penală”.

6. Autorul mai susține că textul de lege criticat este lipsit de previzibilitate și că nu există o procedură clară prin care organul de urmărire penală să poată exercita un control efectiv asupra aparaturii date colaboratorului (care, ca și în speță, poate să fie și un terț fără a avea calitatea de organ de cercetare penală). Apreciază că acest fapt contravine dreptului la un proces echitabil și permite ca o atribuție care ar trebui să aparțină exclusiv statului să fie lăsată la dispoziția unei persoane care poate avea chiar interese personale proprii, de exemplu, formularea unui denunț. Invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în materia interceptărilor, de exemplu, Decizia din 29 iunie 2006, pronunțată în Cauza *Weber și Saravia împotriva Germaniei*, paragrafele 93-95, Hotărârea din 25 martie 1998, pronunțată în Cauza *Kopp împotriva Elveției*, paragraful 72, Hotărârea din 30 iulie 1998, pronunțată în Cauza *Valenzuela Contreras împotriva Spaniei*, paragraful 46, Hotărârea din 24 aprilie 1990, pronunțată în Cauza *Huvig împotriva Franței*, paragraful 34, și Hotărârea din 10 februarie 2009, pronunțată în Cauza *Iordachi și alții împotriva Moldovei.*

7. Totodată, din notele scrise depuse la dosarul cauzei, autorul evidențiază că ar exista o similaritate între situația analizată în cauză și cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 51 din 16 februarie 2016, fiind invocate paragrafele 32 și 34 din aceasta. Arată că doar organele de urmărire penală pot participa la realizarea procedeelor probatorii, iar colaboratorul nu este organ de urmărire penală.

8. **Curtea de Apel București — Secția a II-a penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată. În esență, apreciază că, din analiza dispozițiilor art. 148 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, utilizarea procedeelor prevăzute la art. 148 din același cod este permisă doar în cazul existenței unei suspiciuni rezonabile privind pregătirea sau comiterea unor infracțiuni grave, pentru care metodele clasice de investigare nu sunt suficiente. Scopul acestora este obținerea de probe relevante, iar legalitatea lor a fost confirmată de instanța de control constituțional, care a respins tentativele legislative de a restrânge utilizarea acestora, considerându-le conforme cu Constituția (Decizia nr. 633 din 12 octombrie 2018). Subliniază că, deși teoretic poate deveni colaborator orice persoană din cercul suspecților sau care a interacționat cu zona infracțională și care poate aduce probe în dovedirea infracțiunilor, legea impune condiții stricte de autorizare, stabilite de cadrul legal de referință — privind sfera infracțiunilor, proporționalitatea măsurii cu restrângerea drepturilor și libertăților fundamentale și necesitatea măsurii — condiții care impun atenta identificare/alegere de către procurorul care supraveghează sau efectuează urmărirea penală, ceea ce restrânge în mod corespunzător nu doar situațiile în care se poate autoriza folosirea colaboratorilor, ci și sfera persoanelor care pot avea această calitate. Aceste aspecte privesc însă modul de aplicare a legii, respectiv a dispozițiilor Codului de procedură penală ce reglementează instituția colaboratorului, iar nu neconstituționalitatea, în sine, a acestor dispoziții, neputându-se susține lipsa de claritate a reglementării instituției colaboratorului.

9. Referitor la Decizia nr. 51 din 16 februarie 2016 menționată de autorul excepției în susținerea argumentelor sale, instanța judecătorească reține că prin aceasta s-a constatat, pe de o parte, neconstituționalitatea, în raport cu art. 1 alin. (5) din Constituție, a sintagmei „ori de alte organe specializate ale statului” din cuprinsul dispozițiilor art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală, iar, pe de altă parte, că sensul noțiunii de „colaborator” este univoc. Astfel, dezvoltarea unor critici pornind de la un sens propriu atribuit de autor colaboratorului nu poate susține neconstituționalitatea dispozițiilor art. 148 alin. (3) și (10) din Codul de procedură penală.

10. Cât privește folosirea de către colaborator a dispozitivelor tehnice pentru a obține fotografii sau înregistrări audio și video,

face referire la jurisprudența Curții Constituționale prin care aceasta a constatat că legiuitorul a impus procurorului obligația de a sesiza judecătorul de drepturi și libertăți în vederea emiterii mandatului de supraveghere tehnică [art. 148 alin. (3) din Codul de procedură penală], dispozițiile art. 141 din același cod aplicându-se în mod corespunzător, ceea ce constituie o garanție a respectării dreptului la respectarea vieții private și de familie și a dreptului la un proces echitabil, în sensul jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la necesitatea recurgerii, în lupta împotriva infracțiunilor grave, la metode de anchetă mai elaborate.

11. Concluzionează că utilizarea colaboratorului este prevăzută de lege, condițiile în care aceasta se poate autoriza sunt clar și limitativ prevăzute de lege, fiind permisă numai „în situații excepționale", iar activitatea colaboratorului privește exclusiv culegerea de date și informații, sub controlul procurorului, supuse aprecierii instanțelor judecătorești în diversele etape ale procesului penal, cu respectarea tuturor garanțiilor prevăzute de lege.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul** și **Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

C U R T E A,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile constituționale, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă art. 148 din Codul de procedură penală, cu titlul marginal *Utilizarea investigatorilor sub acoperire sau cu identitate reală și a colaboratorilor*, iar dispozițiile criticate sunt cele cuprinse în alin. (3), (7) și (10) și au următorul conținut:

— art. 148 alin. (3), (7) și (10): *„(3) În cazul în care procurorul apreciază că este necesar ca investigatorul sub acoperire să poată folosi dispozitive tehnice pentru a obține fotografii sau înregistrări audio și video, sesizează judecătorul de drepturi și libertăți în vederea emiterii mandatului de supraveghere tehnică. Dispozițiile art. 141 se aplică în mod corespunzător. (…)*

(7) Organele judiciare pot folosi sau pune la dispoziția investigatorului sub acoperire orice înscrisuri ori obiecte necesare pentru desfășurarea activității autorizate. Activitatea persoanei care pune la dispoziție sau folosește înscrisurile ori obiectele nu constituie infracțiune. (…)

(10) În situații excepționale, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (1), iar folosirea investigatorului sub acoperire nu este suficientă pentru obținerea datelor sau informațiilor ori nu este posibilă, procurorul care supraveghează sau efectuează urmărirea penală poate autoriza folosirea unui colaborator, căruia îi poate fi atribuită o altă identitate decât cea reală. Dispozițiile alin. (2)-(3) și (5)-(9) se aplică în mod corespunzător."

16. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) și (5) referitoare la valorile supreme ale statului român și principiul legalității, în art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil și în art. 26 alin. (1) privind respectarea și ocrotirea vieții intime, familiale și private, astfel cum acestea se interpretează, în temeiul art. 20 din Constituție, și prin prisma exigențelor art. 6 și art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, în ceea ce privește dispozițiile art. 148 alin. (7) din Codul de procedură penală, Curtea reține că simpla indicare a textului contestat și a normei de referință nu este suficientă pentru determinarea, în mod rezonabil, a criticilor vizate de autor. Potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sesizările adresate Curții Constituționale trebuie motivate. Curtea nu se poate substitui autorului excepției în ceea ce privește formularea unor motive de neconstituționalitate. Acest fapt ar avea semnificația exercitării unui control de constituționalitate din oficiu, ceea ce este inadmisibil în raport cu dispozițiile art. 146 din Constituție (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, și Decizia nr. 785 din 16 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 9 septembrie 2011).

18. Prin urmare, Curtea apreciază că, dat fiind caracterul general al textelor constituționale invocate, precum și lipsa explicitării pretinsei relații de contrarietate a textului criticat față de acestea, nu poate fi identificată în mod rezonabil nicio critică de neconstituționalitate, astfel încât excepția de neconstituționalitate cu privire la acest text de lege este inadmisibilă.

19. Cu privire la dispozițiile art. 148 alin. (3) și (10) din Codul de procedură penală, Curtea observă că, în susținerea excepției de neconstituționalitate, autorul menționează că sintagma „să poată folosi" din cuprinsul art. 148 alin. (3) din Codul de procedură penală permite o interpretare extensivă a atribuțiilor investigatorului, conferindu-i o marjă de apreciere nejustificat de largă asupra modalității, duratei și condițiilor în care mijloacele folosite sunt puse la dispoziția organelor de urmărire penală, ceea ce face ca în practică acest investigator/colaborator să se substituie unui organ de cercetare penală. De asemenea, arată că nu există o procedură clară prin care organul de urmărire penală să poată exercita un control efectiv asupra aparaturii puse la dispoziția colaboratorului. Apreciază că acest fapt contravine dreptului la un proces echitabil și permite ca o atribuție ce ar trebui să aparțină exclusiv statului să fie lăsată la dispoziția unei persoane care poate avea chiar interese personale proprii. În același timp, consideră că textul de lege este lipsit de previzibilitate și contravine prevederilor constituționale și convenționale invocate.

20. Totodată, în notele scrise depuse la dosarul cauzei, autorul evidențiază că ar exista o similaritate între situația analizată în speță și cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 51 din 16 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 14 martie 2016, fiind invocate paragrafele 32 și 34 din aceasta. Autorul arată că doar organele de urmărire penală ar putea participa la realizarea procedeelor probatorii, iar colaboratorul nu este organ de urmărire penală.

21. Având în vedere argumentele expuse în susținerea excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că a mai analizat dispozițiile legale criticate prevăzute la art. 148 alin. (3) și (10) din Codul de procedură penală, prin prisma unor critici similare, reținând conformitatea acestora cu Legea fundamentală.

22. Referitor la instituția colaboratorului, Curtea a constatat că aceasta a fost introdusă prin noul Cod de procedură penală, alături de cea a investigatorului sub acoperire, pentru a adapta cadrul legal la evoluția criminalității și pentru a facilita investigarea infracțiunilor grave, dificil de probat. Potrivit art. 148 alin. (10) din Codul de procedură penală, procurorul poate autoriza folosirea unui colaborator doar în situații excepționale, dacă sunt îndeplinite condițiile de autorizare pentru investigatorii sub acoperire și dacă utilizarea acestora nu este posibilă sau suficientă. Condițiile sunt expres prevăzute la art. 148 alin. (1) și presupun existența unei suspiciuni rezonabile privind săvârșirea unei infracțiuni grave, necesitatea și proporționalitatea măsurii raportat la restrângerea drepturilor fundamentale, precum și imposibilitatea obținerii probelor pe alte căi sau existența unui pericol pentru persoane sau bunuri. De asemenea, conform alin. (2) al aceluiași articol, ordonanța procurorului trebuie să precizeze activitățile autorizate, identitatea atribuită colaboratorului (sau i

se poate atribui o altă identitate decât cea reală) și perioada pentru care se dispune măsura (Decizia nr. 50 din 4 februarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 306 din 13 aprilie 2020, paragrafele 16 și 17).

23. Curtea a mai reținut că, deși, în principiu, orice persoană din cercul suspecților sau care a avut contact cu mediul infracțional și care poate furniza probe relevante în dovedirea infracțiunilor ar putea avea calitatea de colaborator, condițiile riguroase de autorizare prevăzute de cadrul legal aplicabil — referitoare la tipul infracțiunilor, la proporționalitatea măsurii raportat la restrângerea drepturilor și libertăților fundamentale, precum și la necesitatea luării acesteia — impun procurorului care efectuează sau supraveghează urmărirea penală o selecție atentă, ceea ce limitează corespunzător atât cazurile în care poate fi autorizată folosirea colaboratorilor, cât și categoria persoanelor care pot dobândi această calitate.

24. Din această perspectivă, Curtea a statuat că în modul de recrutare a colaboratorilor trebuie să fie avute în vedere loialitatea și posibilitatea furnizării de informații, inclusiv un nivel de pregătire care să permită utilizarea unor dispozitive tehnice. Însă aceste aspecte, invocate și de autorul în cauză, privesc modul de aplicare a legii, respectiv a dispozițiilor Codului de procedură penală care reglementează instituția colaboratorului, iar nu neconstituționalitatea, în sine, a acestor dispoziții (în acest sens, a se vedea Decizia nr. 50 din 4 februarie 2020, precitată, paragraful 18).

25. În ceea ce privește situația folosirii dispozitivelor tehnice, Curtea a reținut că activitatea colaboratorului este circumscrisă de art. 148 alin. (5) din Codul de procedură penală la culegerea de date și informații în baza ordonanței emise de procuror, pe care le pune, în totalitate, la dispoziția procurorului care efectuează sau supraveghează urmărirea penală, întocmind un proces-verbal (a se vedea Decizia nr. 50 din 4 februarie 2020, paragraful 22). Totuși, autorizarea acestei măsuri nu este la discreția necondiționată a procurorului, ci poate fi făcută doar în condițiile stricte prevăzute de art. 148 alin. (1) lit. a)-c) din Codul de procedură penală.

26. Raportat la jurisprudența menționată și la textele de lege incidente, Curtea apreciază că legiuitorul a instituit suficiente garanții pentru respectarea dreptului la un proces echitabil, prin reglementarea în detaliu a justificării emiterii autorizației, a condițiilor care trebuie îndeplinite, a instituirii limitelor cu privire la durata autorizării, a obligativității procurorului de a sesiza judecătorul de drepturi și libertăți în măsura în care colaboratorul urmează să îndeplinească și alte acțiuni referitoare la înregistrări audio, video, audio-video sau prin fotografiere.

27. Cu privire la sintagma „să poată folosi” din cuprinsul art. 148 alin. (3) din Codul de procedură penală, Curtea subliniază că aceasta nu poate fi interpretată în mod izolat, ci numai prin raportare la ansamblul reglementărilor incidente, care stabilesc cu claritate atât limitele, cât și condițiile în care colaboratorul poate utiliza mijloace tehnice. Criticile potrivit cărora colaboratorul s-ar substitui unui organ de cercetare penală și ar putea decide în mod arbitrar cu privire la modul, durata sau condițiile în care utilizează respectivele mijloace nu se justifică, în condițiile în care cadrul normativ exclude orice inițiativă personală în afara celor autorizate expres de procuror și, după caz, de judecătorul de drepturi și libertăți.

28. În plus, legalitatea administrării probelor de către organele de urmărire penală, inclusiv a celor obținute cu sprijinul colaboratorului, este supusă controlului judecătorului de cameră preliminară, conform art. 342 din Codul de procedură penală, care are competența de a verifica, din oficiu sau la cererea părților, respectarea dispozițiilor legale incidente privind obținerea, administrarea și utilizarea probelor, dispunând, acolo unde constată nelegalități, aplicarea sancțiunilor prevăzute de lege.

29. Referitor la previzibilitatea dispozițiilor art. 148 alin. (3) din Codul de procedură penală, aspect criticat și de autorul excepției de neconstituționalitate, Curtea a statuat că utilizarea colaboratorului este prevăzută de lege, condițiile în care aceasta se poate autoriza sunt clar și limitativ prevăzute de lege, fiind permisă numai „în situații excepționale”, iar activitatea colaboratorului privește exclusiv culegerea de date și informații, sub controlul procurorului, supuse aprecierii instanțelor de judecată în diversele etape ale procesului penal, cu respectarea tuturor garanțiilor prevăzute de lege (Decizia nr. 50 din 4 februarie 2020, paragraful 24).

30. În ceea ce privește analogia făcută de autorul excepției de neconstituționalitate cu Decizia nr. 51 din 16 februarie 2016, precitată, Curtea reține că prin Decizia nr. 50 din 4 februarie 2020, paragraful 19, instanța de control constituțional a reținut că sensul noțiunii de „colaborator” este univoc. Astfel, dezvoltarea unor critici pornind de la un sens propriu atribuit de autor acestei noțiuni nu poate susține neconstituționalitatea dispozițiilor art. 148 alin. (3) și (10) din Codul de procedură penală. Totodată, Curtea constată că decizia invocată de autorul excepției nu a vizat instituția colaboratorului, nefiind, așadar, incidentă în cauza de față.

31. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 alin. (7) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Aurel Vancea în Dosarul nr. 13.744/3/2020 al Curții de Apel București — Secția a II-a penală.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. 148 alin. (3) și (10) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a II-a penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 19 mai 2026.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Alina Oprișan

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE
privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, de către domnul Eduard Corjescu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale

Având în vedere Adresa Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale nr. 32/PFM din 26 octombrie 2026, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/11.610 din 27 octombrie 2026 și la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/33.577/PF din 30 octombrie 2026,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3), art. 524 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei decizii încetează exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Eduard Corjescu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale.

(2) Domnul Eduard Corjescu predă lucrările și bunurile care i-au fost încredințate în vederea exercitării atribuțiilor de serviciu în termen de 3 zile de la data prevăzută la alin. (1).

PRIM-MINISTRU
LUCA-ALEXANDRU NICULESCU

Contrasemnează:
p. Secretarul general al Guvernului,
Petru Farago

București, 30 octombrie 2026.
Nr. 425.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE
privind exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Gabriela-Andreea Nica a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale

Având în vedere Adresa Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale nr. 32/PFM din 26.10.2026, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/11.610 din 27.10.2026 și la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/33.577/P.F. din 30.10.2026, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 64.419 din 30.10.2026,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Gabriela-Andreea Nica, expert superior în cadrul Serviciului Unitatea pentru Coordonare Sectorială PNRR, Direcția Generală Afaceri Europene, Relații Internaționale și Proiecte cu Finanțare Externă, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU
LUCA-ALEXANDRU NICULESCU

Contrasemnează:
p. Secretarul general al Guvernului,
Petru Farago

București, 30 octombrie 2026.
Nr. 426.

GUVERNUL ROMÂNIEI

P R I M - M I N I S T R U L

D E C I Z I E
privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Marius-Iulian Carabulea a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene

Având în vedere Adresa Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene nr. 102/AMG din 26 octombrie 2026, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/11.570 din 26 octombrie 2026, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 64.408 din 30 octombrie 2026,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Marius-Iulian Carabulea, consilier, clasa I, grad profesional superior, în cadrul Direcției generale juridice și relația cu Parlamentul, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU
LUCA-ALEXANDRU NICULESCU

Contrasemnează:
p. Secretarul general al Guvernului,
Petru Farago

București, 30 octombrie 2026.
Nr. 427.

GUVERNUL ROMÂNIEI

P R I M - M I N I S T R U L

D E C I Z I E
privind încetarea, la cerere, a exercitării, cu caracter temporar, de către doamna Adriana-Laura Miron a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului

Având în vedere Adresa Ministerului Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului nr. 7.900/DCZ din 21 octombrie 2026, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/11.415 din 21 octombrie 2026, respectiv Cererea doamnei Adriana-Laura Miron, înregistrată cu nr. 73.019/SG din 20 octombrie 2026,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3), art. 524 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei decizii, încetează, la cerere, exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Adriana-Laura Miron a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului.

(2) Doamna Adriana-Laura Miron predă lucrările și bunurile care i-au fost încredințate în vederea exercitării atribuțiilor de serviciu în termen de 3 zile de la data prevăzută la alin. (1).

PRIM-MINISTRU
LUCA-ALEXANDRU NICULESCU

Contrasemnează:
p. Secretarul general al Guvernului,
Petru Farago

București, 30 octombrie 2026.
Nr. 428.

GUVERNUL ROMÂNIEI

P R I M - M I N I S T R U L

D E C I Z I E
privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Darius-Georgel Vodă a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici

Având în vedere Adresa Ministerului Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului nr. 7.901/DCZ din 21 octombrie 2026, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/11.416 din 21 octombrie 2026 și la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/33.566/PF din 30 octombrie 2026,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. b) și f), art. 505 alin. (5), art. 509 alin. (3), art. 524 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei decizii încetează exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Darius-Georgel Vodă a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.

(2) Domnul Darius-Georgel Vodă predă lucrările și bunurile care i-au fost încredințate în vederea exercitării atribuțiilor de serviciu în termen de 3 zile de la data prevăzută la alin. (1).

PRIM-MINISTRU
LUCA-ALEXANDRU NICULESCU

Contrasemnează:
p. Secretarul general al Guvernului,
Petru Farago

București, 30 octombrie 2026.
Nr. 429.

GUVERNUL ROMÂNIEI

P R I M - M I N I S T R U L

D E C I Z I E
privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Darius-Georgel Vodă a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului

Având în vedere propunerea Ministerului Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului, formulată prin Adresa nr. 7.901/DCZ din 21 octombrie 2026, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/11.416 din 21 octombrie 2026 și la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/33.566/PF din 30 octombrie 2026, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 64.422 din 30 octombrie 2026,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Darius-Georgel Vodă, director grad II la Direcția mediul de afaceri, Direcția generală antreprenoriat și finanțări pentru IMM-uri, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU
LUCA-ALEXANDRU NICULESCU

Contrasemnează:
p. Secretarul general al Guvernului,
Petru Farago

București, 30 octombrie 2026.
Nr. 430.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

D E C I Z I E
privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către doamna Mona-Mihaela Dumitru a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației

Având în vedere Adresa Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației nr. 243.886 din 27 octombrie 2026, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/11.614 din 27 octombrie 2026 și la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/33.575/P.F. din 30 octombrie 2026, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 64.410 din 30 octombrie 2026,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. b) și f), art. 505 alin. (1) și (5), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 25 noiembrie 2026, doamna Mona-Mihaela Dumitru, consilier, clasa I, grad profesional superior în cadrul Secretariatului General al Guvernului, exercită, cu caracter temporar, prin detașare, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU
LUCA-ALEXANDRU NICULESCU

Contrasemnează:
p. Secretarul general al Guvernului,
Petru Farago

București, 30 octombrie 2026.
Nr. 431.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: https://www.monitoruloficial.ro, secțiunea Publicări.

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 916/30.X.2026 conține 8 pagini. Prețul: 6,40 lei **ISSN** 1453—4495